

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut Komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra Žurnalistiky

Bakalářská práce

2019

Aneta Zámečnicková

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut Komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra Žurnalistiky

**Zobrazení mladých v americké fotografii posledních
šedesáti let**

Bakalářská práce

Autor práce: Aneta Zámečnicková

Studijní program: Žurnalistika

Vedoucí práce: Doc., Mgr. et MgA. Filip Láb, Ph.D.

Rok obhajoby: 2019

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 10.5.2019

Aneta Zámečnicková

Bibliografický záznam

ZÁMEČNÍKOVÁ, Aneta. *Zobrazení mladých v americké fotografii posledních šedesáti let*. Praha, 2019. 42 s. Bakalářská práce práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Doc., Mgr. et MgA. Filip Láb, Ph.D.

Rozsah práce: 37 075 znaků

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala docentu Filipovi Lábovi za trpělivost a odborné připomínky. Dále pak Vladimíře Horecké, Petru a Anně Fabíkovým, Janovi Kvasničkovi, Antonínovi Novákovi a v neposlední řadě pak studentům tanečních kurzů, bez nichž by praktická část mé práce nemohla vzniknout.

Obsah:

Obsah:	7
Úvod:	8
Poválečná generace	9
<i>Bruce Davidson</i>	9
<i>Brooklyn Gang</i>	10
Osmdesátá léta	11
<i>Nan Goldin</i>	12
The Ballad of Sexual Dependency.....	13
Devadesátá léta	15
<i>Ryan McGinley</i>	15
The Kids Were Alright	16
Mileniálové	18
<i>Petra Collins</i>	19
The Teenage Gaze	20
24hr Psycho	21
<i>Vliv sociálních médií (Instagram)</i>	21
Závěr	23
Summary	25
Použitá literatura	26
Teze bakalářské práce	29
Seznam příloh	Error! Bookmark not defined.
Fotografie:	Error! Bookmark not defined.

Úvod:

Mládí vždy bylo inspirací a motivem mnoha vizuálních děl v celé historii. Nejdříve v kresbě, malbě a sochách, později i ve fotografii. Umělce vždy přitahoval jak jejich vzhled, tak jejich povaha a život. Samostatnou kapitolou jsou akty a dále pak zobrazování představitelů mladé generace v rámci ideologií (fašismus a komunismus), nositelů převratných myšlenek (zejména portrétová tvorba) i idolů generací.

V této práci se budeme zabývat zobrazením mladického věku v americké fotografii od konce padesátých let dvacátého století až po současnost. Vývoj tohoto tématu si ukážeme na snímcích/souborech snímků *Brooklyn Gang* Bruce Davidsona, *The Ballad of Sexual Dependency* Nan Goldin, *The Kids Were Alright* Ryana McGinleyho, *The Teenage Gaze* a *24hr Psycho* Petry Collins. Vybrané snímky z těchto sérií jsou přiloženy pro demonstrační účely a autoři jsou řazeni chronologicky. Napřed vždy dané autory a jejich tvorbu stručně představím a pak podrobím dané fotografie vizuální i teoretické analýze a budu se snažit najít i společensko-historické kontexty, které mohly ovlivnit, jak byli mladí v práci uvedených autorů zobrazováni. Budu pracovat s teoretickými koncepty, které byly ustanoveny v odborné teoretické literatuře, stejně jako s vlastním pozorováním.

Na závěr se pokusím vyvodit, proč se zobrazení mladického věku ve fotografii vyvíjelo takovým způsobem, jakým se vyvíjelo a budu se zabývat i současnou rolí sociálních médií.

Struktura práce se v některých bodech odchýlila od tezí. Přesto, že jsem v nich uvedla, že chci analyzovat i tradici tanečních kurzů pro mladistvé a její zpracování Karlem Cudlínem, v zájmu koherentnosti této bakalářské práce jsem od toho v teoretické části upustila, ale v praktické části toto téma zkoumám pomocí autorského souboru fotografií. Po rešerších jsem se také rozhodla nezmiňovat Toma Wooda a Goshu Rubchinského, a naopak přidat Nan Goldin, to vše s účelem vybrat autory tak, aby byli skutečně přelomoví pro vývoj fotografie a zároveň dobře reprezentovali danou epochu, ve které tvořili. S těmito změnami se pojí i změny v uvedené základní literatuře.

V praktické části jsem se zabývala tanečními kurzy pro středoškolské studenty, které jsou typicky českou tradicí sahající až do devatenáctého století. Při této, pro mnohé první, společenské události jsem se snažila zachytit mladistvé, jak navigují emoce, které v nich tato událost, kde se od nich poprvé očekává, že se budou chovat jako dospělí a zároveň jsou v blízkém kontaktu s druhým pohlavím, vzbuzuje.

Poválečná generace

Generace dospívající v padesátých letech dvacátého století překvapivě těžila z toho, co jejich rodičům kdysi znepríjemňovalo život. Hospodářská krize třicátých let a druhá světová válka způsobily menší porodnost a tato generace byla významně méně početná než ty předchozí. Připočítejme ekonomickou prosperitu poválečných let a vidíme, že najednou máme víc peněz a méně lidí, mezi něž je rozdělit. Běžné tedy bylo, že práce byla dostupná i teenagerům, kteří si mohli přivydělat odpoledními brigádami a ani jejich rodičům peníze nechyběli, takže si je mohli nechat a utrácet, za co se jim zlíbilo – nejčastěji to byly gramofonové desky, lístky do kina nebo na koncerty. Stali se tak novou cílovou skupinou pro kulturní průmysl.

Filmoví producenti uvědomili, že se poprvé v historii objevila generace mladých lidí, kteří mají peníze i volný čas, netrvalo dlouho a začaly se objevovat filmy s “cool“ hlavními hrdiny, kteří nechtěli žít obyčejné životy, jako byl James Dean a Marlon Brando. Mladí, kteří nechtěli být jako jejich usedlí rodiče v nich našli někoho s kým se ztotožnit.

To samé platí i pro hudbu. Charizmatický Elvis Presley se stal jedním z prvních dívčích idolů, což je fenomén, který pozorujeme dodnes. Můžeme vidět, že ekonomická situace této generace mladých bílých Američanů střední třídy dala vzniknout mladické kultuře, jak ji známe dnes.¹²

Bruce Davidson

Bruce Davidson je dokumentární fotograf pracující hlavně v New Yorku minulého století.

Jeho styl často používá různé druhy neostrosti a patří mezi autory, „kteří bývají řazeni k „The New York School“³, což nebyla instituce v pravém slova smyslu, ale šestnáct autorů (narozených od 1898-1934), žijících a tvořících v New York City, které spojoval podobný pohled na svět kolem nich. Jednalo se o fotografy (často s výtvarným vzděláním) jejichž jména jsou dnes již legendami např.: (Diane Arbus, Richard Avedon, Robert Frank, William Klein,

¹ DUKLOVÁ, Lenka. *American Society of the 1950s: Rebellion with a Cause*. 2006, Brno. Magisterská diplomová práce. Masarykova universita. Vedoucí práce PhDr. Tomáš Pospíšil, Dr.

² PALMER, Robert. The 50s: A Decade of Music That Changed the World. *Rolling Stone* [online]. [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.rollingstone.com/music/music-features/the-50s-a-decade-of-music-that-changed-the-world-229924/>

³ LIVINGSTON, Jane. *The New York School: photographs, 1936-1963*. New York: Stewart, Tabori & Chang, 1992. ISBN 1-55670-239-6.

Saul Litter, Leon Levinstein, Helen Levitt, Lisette Model, David Vestal a Weegee).⁴ Ale jak říká Sontagová: „Vlastně ani nedává příliš smysl mluvit o školách. V dějinách malířství mají hnutí skutečné trvání a funkci: malíři jsou často mnohem lépe chápáni v rámci školy nebo hnutí, ke kterému patřili. Hnutí v dějinách fotografie jsou naproti tomu pomíjivá, nahodilá, někdy jen formální, a žádný prvotřídní fotograf není lépe pochopitelný jako člen nějaké skupiny. Seskupovat fotografy do škol a hnutí zdá se být tak trochu nedorozumění, způsobené (opět) nepotlačitelnou, avšak bez výjimky zavádějící analogií mezi fotografií a malířstvím.“⁵

Brooklyn Gang

„V roce 1959 se Davidson dozvěděl o teenagerovských ganzích New Yorku a skrz sociální pracovníci na ně sehnal kontakt. Říkali si The Jokers a fotograf se stal jejich pozorovatelem. Padesátá léta dvacátého století jsou často považovány za monotónní a šedé, když je porovnáme s dnešními standarty velkoměstské reality, ale Davidsonovy fotografie nám ukazují, že to není tak úplně pravda. Skoro sedmdesát desek s hlubotiskem ukazuje odolné lidi, houževnaté milence s těžkými životy, kteří se všichni snaží být cool.“⁶

Ač se zabýváme skupinou lidí – gangem, fotografie neoslavují soudržnost těchto mladých lidí, i když je na fotografii více lidí, málokdy se jejich pohledy setkávají, často mladí spíš zírají někam do prázdna, před sebe, jako by na něco čekali, na něco, co v budoucnosti přijde nebo budoucnost vyhlížejí, ale ne zrovna radostně. Nesoustřednost jejich pohledů dává pocit osamělosti, ztracenosti, odtrženosti od ostatních – sice jsou spolu, ale jsou sami proti společnosti. Když občas vidíme nějaké spojení, jedná se o vztah kluka a holky a cítíme, že jde o sex. S tímto pudem se v mladickém věku pojí potřeba být cool – všichni kouří, často vidíme kluky, jak pracují na svých motorkách a nechávají se tetovat. Láska tu ale není zobrazená jako něco, co mladé dokáže naplnit a uklidnit, ale spíš jako součást věku. Pocit prázdnoty je hojně vyjádřen použitím negativního prostoru (Tvary či prostory, které jsou plochami nebo

⁴ Tamtéž

⁵ SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. *O fotografii*. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9. Str. 130

⁶ Brooklyn Gang. *Magnum Photos* [online]. [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.magnumphotos.com/newsroom/environment/bruce-davidson-brooklyn-gang/>

reprezentují plochy neobsahující objekty.)⁷, který jako by odděloval teenagery z Brooklynu od nalezení pravého smyslu života.

Davidson podává svědectví o tom, že i přes to, že se rodičům průměrného mladého člověka v padesátých letech dařilo, měli potřebu rebelovat a následovat nové idoly. To můžeme pozorovat nejlépe na stylizovaném oblečení a účesech. Vidíme mladé, kteří mají volný čas (poflakování na plážích, taneční zábavy) i pracují (mnoho mladých mužů na fotografiích si přivydělávalo jako mechanici), avšak analýzou vizuálních prostředků dokumentární fotografie jsme zjistili, že být v tomto věku přináší svízele, které dobrý stav ekonomiky nemůže vyřešit.

Osmdesátá léta

„*Dámy a pánové, rock and roll.*“ Těmito slovy zahájilo v roce 1981 vysílání MTV, které změnilo kulturu, jak jsme jí do té doby znali. Videoklipy nových superstars Madonny a Michaela Jacksona posunuly hranice toho, co bylo možné odvysílat v televizi a celkově tak dále normalizovaly sexualitu a výstřednost. Ekonomický boom vede k vzrůstajícímu materialismu doby a válka už není v centru pozornosti. Filmy jako *The Breakfast Club* zobrazují mladé, jak žijí běžný život středoškoláků, kde jejich největší starostí jsou první lásky a bytí po škole.

Bezstarostnost doby je ale narušena Reaganovým posílením války proti drogám. Ulice zaplavil kokain, který bývá přiřazován spíše ke zlaté mládeži, ale jeho levnější derivát crack decimuje nízkopříjmové komunity, především Afroameričanů, stejně tak jako AIDS, které si vybírá své oběti také v gay komunitě. Boj proti oběma je bohužel nedostatečně rychlý.^{8,9,10}

⁷ VISUAL ARTS VOCABULARY. *Lane Tech High School with Mrs. Simanis-Laimins* [online]. [cit. 2019-04-19]. Dostupné z:

<https://krsimanis.edublogs.org/files/2015/09/visartvocab-1vnu8bw.pdf>

⁸ JOLLY, Nathan. The AIDS hysteria of the 1980s. *SBS* [online]. 15 MAR 2017 - 11:03AM [cit. 2019-04-19]. Dostupné z:

<https://www.sbs.com.au/guide/article/2017/03/10/aids-hysteria-1980s>

⁹ SAMAHA, Albert. Cheaper, More Addictive, and Highly Profitable: How Crack Took Over NYC in the '80s. *Village Voice* [online]. AUGUST 12, 2014 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z:

<https://www.sbs.com.au/guide/article/2017/03/10/aids-hysteria-1980s>
<https://www.villagevoice.com/2014/08/12/cheaper-more-addictive-and-highly-profitable-how-crack-took-over-nyc-in-the-80s/>

¹⁰ COHEN, Rich. Why Generation X Might Be Our Last, Best Hope. *Vanity Fair* [online]. SEPTEMBER 2017 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z:

Nan Goldin

Nan Goldin se, i přes to, že fotografii vystudovala, rozhodla zaměřit na něco, co tehdy v akademických kruzích nebylo typické – život svůj a svých přátel. Na začátku osmdesátých let v New Yorku pořídila snímky tak revoluční, že jimi odstartovala žánr fotografie, který dnes vidíme všude – subjektivní dokument.

Dnes už jsou její fotografie ikonické a oslavované napříč uměleckým světem: „S každým cvaknutím spouště umělkyně rozmazává hranici mezi životem a smrtí, intimitou a násilím, radostí a tragédií. Ukazuje nám jedinečným způsobem „to, co jednou bylo“ a „ty, co jednou žili“.¹¹

Právě prosté, banální: „Toto bylo,“ považuje Roland Barthes za noema – esenci fotografie.¹² Poté tvrdí, že amatéři mají k této esenci blíže: „Amatér se obvykle definuje jako umělec ve stavu nezralosti: jako ten, kdo nemůže – anebo nechce – dosáhnout mistrovské zdatnosti v dané profesi. Avšak v případě fotografování je naopak amatér, kdo je na profesionálních výšinách: neboť právě amatér má nejbližší k noematu Fotografie.“¹³, ale Goldin, i když formálně vzdělaná v oboru, tvoří tak novým způsobem, nezatíženým pravidly, že její dílo je podobné amatérským dílům svou přímostí.

Dílo Goldin z osmdesátých let se opravdu vyznačuje do té doby nevídanou intimitou, která zintenzivňuje dopad vjemů na diváka.

Skrze svou touhu zapamatovat si momenty se svými přáteli Goldin založila celé nové odvětví fotografie. Díky její práci a rozšíření fotoaparátů s autofokusem (první takový se objevil na trhu 1977) se stal tento typ fotografie běžným, a to obzvláště pro mladé fotografy, kteří ještě neměli pokročilé technické dovednosti. Vzhled fotek pořízených 35 milimetrovými fotoaparáty, které byly levné a daly se snadno přenášet, se tak stal typickým pro představitele tohoto stylu, který

<https://www.vanityfair.com/style/2017/08/why-generation-x-might-be-our-last-best-hope>

¹¹ KIDANU, Hasabie. Nan Goldin's Ode to Youth, Both Lived and Lost. *Artsy* [online]. May 29th, 2014 2:57 AM [cit. 2019-04-12]. Dostupné z:

<https://www.artsy.net/article/hasabie-kidanu-nan-goldins-ode-to-youth-both-lived>

¹² BARTHES, Roland. *Světlá komora: poznámka k fotografii*. Vyd. 2., upr., (Ve Fra 1.).

Přeložil Miroslav PETŘÍČEK. Praha: Fra, 2005. ISBN 80-86603-28-8. 107

¹³ Tamtéž str. 93

byl také nazývaný diaristický anebo snapshot – zrnitost, neperfektní kompozice a vysoký kontrast blesku, který je zabudovaný do fotoaparátu.¹⁴

Zajímavé je srovnání s další významnou fotografkou té doby – Cindy Sherman. „Ta vytvářela autoportréty, které byly stylizované, předem důkladně promyšlené, zdůrazňovaly umělost, převleky a genderové stereotypy a zpochybňovaly schopnost fotografa říkat pravdu. Goldin byla v jistém smyslu anti-Shermanovou, romantická básnířka nahé pravdy.“¹⁵

Upřímnost fotografií Goldin ovlivnila nespočet umělců, kteří přišli po ní, nejznámější jsou Wolfgang Tillmans a Ryan McGinley. „Jejím darem je schopnost poutavě vyprávět příběh, proměnit neuspořádaný život v příběh o ztracené nevinnosti a promarněném mládí.“¹⁶

„Dnes je zřejmé, že neexistuje zásadní rozpor mezi mechanickým či naivním použitím fotoaparátu a formální krásou vyššího řádu, že není fotografie, ve které by se taková krása nemohla zpřítomnit: prostý amatérský záběr může být stejně vizuálně zajímavý, stejně výmluvný a krásný jako nejproslulejší umělecké fotografie.“¹⁷ dodává Sontagová.

The Ballad of Sexual Dependency

Prvotinou Goldin je soubor barevných fotografií, dokumentujících divoký život fotografky a jejího okruhu blízkých nazvaný *The Ballad of Sexual Dependency*.

Ihned pozorujeme, jak jsou si lidé na fotografiích blízko, jejich intimita je jasně čitelná v gestech. Jak má žena obě ruce v mužových vlasech a on ji drží jednou rukou zezadu za krk a druhou v pase, dokazuje intenzitu citu, který v daný moment prožívali (viz příloha, obrázek 6)

Použití blesku umocňuje náš pocit, že se nám něco zjevuje. Že je nám necháváno nahlédnout do světa někoho jiného. Jako by blesk odkrýval závěs (fyzicky viditelný na některých fotografiích jako viněta viz příloha, obrázek 8) a nechával nás nahlédnout do pokoje jiných lidí, přičemž autentičnost toho, co vidíme je zajištěná tím, že Goldin byla součástí dané skupiny.

¹⁴ GARETT, Craig. COERCED CONFESSIONS: Snapshot photography's subjective objectivity. *Flash Art*. 2003, (no. 233). ISSN 0394-1493.

¹⁵ JOHNSON, Ken. Bleak Reality in Nan Goldin's 'The Ballad of Sexual Dependency'. *New York Times* [online]. July 14, 2016 [cit. 2019-05-08]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2016/07/15/arts/design/bleak-reality-in-nan-goldins-the-ballad-of-sexual-dependency.html>

¹⁶ Tamtéž

¹⁷ SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. O fotografii. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9. str. 97

Možná protože na fotografiích nejsou už teenageři jako u Davidsona, ale lidé v pozdních dvacátkách, nemáme pocit, že by něco hledali nebo na něco čekali, už nastoupili do vlaku života a uhánějí jím plnou parou, bez možnosti z něj vystoupit jsou zachyceni ve svém světě (paralela s chudobou viz dále). Toto je způsobené i jistou dusností atmosféry, která aktéry obklopuje a nechce je pustit.

Dalo by se tvrdit, že mnohá místa, kde Goldin fotila, např. zašlé hotelové pokoje, oprýskané koupelny a absence denního světla jsou jedním ze zdrojů této atmosféry.

Mladí lidé z nižší třídy bývají v médiích demonizováni jako líní příživníci a mohlo by se tedy zdát, že soubor fotografií zobrazující je žijící „low life“ životy k tomuto negativnímu narativu přispěje. Avšak po shlédnutí spíše nabýváme porozumění pro všechny faktory, se kterými se tato skupina musí často potýkat. Domácí násilí a drogová závislost jsou problémy, ze kterých se ve špatné finanční situaci velmi těžko dostává.

Opět, podobně jako u Davidsona, se díváme na fotografie mladých lidí, kteří žijí na okraji společnosti. Nyní ale vidíme očima někoho, kdo je součástí skupiny, kterou fotí. A i když Sontagová, tvrdí: „Fotoaparát však nutně dělá z každého turistu ve světě druhých, a nakonec i v jeho vlastním.“¹⁸, zde máme pocit, že jsme možná až moc blízko a fotografie nám poskytují intenzivní vhled do života skupiny mladých lidí, čemuž napomáhají technické prostředky fotografky, jak jsme objevili v analýze fotografií.

¹⁸ SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. O fotografii. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9. str. 57

Devadesátá léta

Děti, které dospívaly v devadesátých letech, byli první, kdo vyrostl bez konstantního dohledu dospělých. V této době už bylo běžné, že oba rodiče pracovali na plný úvazek od celkem mladého věku dětí a nemohli být stále přítomni, což vedlo k tomu, že pro mladé se stala velmi důležitou jejich parta, jejich věková skupina. To dohromady s rekordní rozvodovostí jejich rodičů (trend nezůstávat spolu „jen“ kvůli dětem) vedlo k silnému individualismu. Byli svědky vzniku mnoha nových hudebních stylů od grunge po hip hop a vzrostla popularita alternativních scén a alternativních filmů.¹⁹²⁰

Ryan McGinley

„Ryan McGinley se poprvé proslavil v devadesátých letech fotografiemi jeho přátel, mladých, pohledných, volných lidí, které nyní nazývá „důkazy dobrých časů“. Je znám jako „dokumentarista mladých, kteří se vydávají na road trip jejich života, daleko od svázanosti vysoké pracovní morálky střední třídy. Jejich odklon od omezení společnosti a jejich outsiderovský postoj, který tím získali, je leitmotivem McGinleyho práce.“²¹

Mládí je ústředním tématem umělcovy práce v celé její šíři, a proto se nebudeme zabývat pouze jedním souborem, nýbrž celým dílem.

Ještě předtím, než měl tým asistentů a člověka, co mu dělá casting, byl McGinley fotografem hlavně svých přátel, mladých umělců žijících v New Yorku.

V jeho nejranější tvorbě nacházíme mnoho lidí, jak jsou zakrvácení, dokonce i jednu fotku samotného fotografa, jak zvrací. McGinley se netají tím, že kdysi nešel pro ránu daleko a často

¹⁹ GRAVEY, Anna. My So-Called Generation: The Cultural Legacy of 90s Grunge Kids. *Social Media week* [online]. June 3rd, 2015 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.socialmediaweek.org/blog/2015/06/cultural-legacy-grunge-kids/ww.vanityfair.com/style/2017/08/why-generation-x-might-be-our-last-best-hope>

²⁰ WILLIAMS, Zoe. What the 90s meant: in with hedonism, out with believing in something. *The Guardian* [online]. 8 Sep 2015 16.19 BST [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.socialmediaweek.org/blog/2015/06/cultural-legacy-grunge-kids/ww.vanityfair.com/style/2017/08/why-generation-x-might-be-our-last-best-hope>

²¹ GYGAX, Raphael. FOREVER YOUNG! ON RYAN MCGINLEY'S WORK. *Ryan McGinley (official website)* [online]. 2009 [cit. 2019-04-12]. Dostupné z: <http://ryanmcginley.com/raphael-gygax-2010>

se přichomýtl k nějaké rvačce, a to vidíme i na jeho fotografiích. V devadesátých letech dokumentuje autor život sebe a svých přátel, jak ho opravdu žili.

V jeho pozdějších pracích stále fotí mladé lidi, ale už jsou to častěji modelové a modelky než přátelé. „Na rozdíl od například Nan Goldin, je McGinley spíše nezúčastněný pozorovatel, a do jisté míry režisér. Vytváří prostředí, ve kterém těla (modelů) „jsou“ a to pak dokumentuje. Tito komparzisté tedy mohou být popsáni zároveň jako symptom a efekt. Jsou zároveň sami sebou a inscenací v ten jeden určitý okamžik.“²² Barthes tento efekt popsal takto: „Portrétní snímek je uzavřené pole sil. Protínají se v něm, sváří a navzájem deformují čtyři imaginární momenty. Před objektivem jsem zároveň tím, za něhož se považuji, i tím, za něhož chci být považován, tím, za něhož mě považuje fotograf, i tím, jehož fotograf používá, aby předvedl svoje umění. Což je jinak řečeno bizarní počín: stále imituji sebe sama a právě proto – kdykoliv se dávám (kdykoliv se nechávám) fotografovat, nevyhnutelně trpím pocitem neautentičnosti, často dokonce přetvářky.“²³

Je tedy možné, spekulovat o funkci a svébytnosti modelů v autorově práci.

The Kids Were Alright

Zdá se být zřejmé, že autentičnost *The Kids Were Alright*, kde fotil hlavně své přátele (i když je třeba pózoval), je výrazně vyšší než u pozdějších snímků modelů. Když se však zamyslíme nad prací například Richarda Avedona *The Americans*, kde fotograf pracoval s lidmi, které také vůbec neznal, a přesto jsou výmluvnými portréty daných osob, musíme se zamyslet dále. Pozorováním zjistíme, že vzhled jeho modelů v pozdější práci je unifikovaný. Vždy jde vlastníka mladého, bílého, hubeného těla, které je nahé. Postrádá tedy většinu prvků, které by ho mohly odlišit, přidělit mu individuální identitu. Stává se symbolem. Umělec se nesnaží o portrét. Jeho modelové se stávají jakousi metaforou pro mládí a volnost, nejsou však už poté sami sebou.

²² GYGAX, Raphael. FOREVER YOUNG! ON RYAN MCGINLEY'S WORK. Ryan McGinley (official website) [online]. 2009 [cit. 2019-04-12]. Dostupné z: <http://ryanmcginley.com/raphael-gygax-2010>

²³ BARTHES, Roland. *Světlá komora: poznámka k fotografii*. Vyd. 2., upr., (Ve Fra 1.). Přeložil Miroslav PETŘÍČEK. Praha: Fra, 2005. ISBN 80-86603-28-8. str. 20

Když se znovu podíváme na jeho první sérii *The Kids Were Alright*, dalo by se spekulovat, že vlastně ani při focení svých přátel se je nesnažil zobrazit jako jednotlivce. Spíše byli jakýmsi postavami jeho světa, světa krásného mládí a radosti.

Urputnou zaslepenost, či jinak řečeno intenzitu autorovy vize můžeme zkoumat na editoriale s Bradem Pittem pro pánský časopis GQ nebo fotografiích, na kterých zachytil zpěvačku Katy Perry. Ani trochu na fotkách nevypadají jako oni. Ale také nevypadají, že by do McGinleyho světa patřili, a tak je výsledek poněkud bizarní. Rozhodně můžeme konstatovat, že hrají roli, která jim byla přidělena. Roli mládí a charakteristik s ním asociovaných.

Pokud vezmeme v úvahu tvrzení Sontagové, musí se nám to zdát jako paradox. Tvrdí právě: „Fotografovat znamená se účastnit na smrtelnosti, zranitelnosti, nestálosti někoho (či něčeho) jiného. Právě vyjmutím tohoto momentu a jeho znehybněním vypovídají všechny fotografie o neúprosném plynutí času.“²⁴ I přes to se tvorba Ryana McGinleyho se stala velmi vlivnou. Nejen jeho námět, ale například i jeho barevná paleta pastelových neonů, je přímo kopírována další generací fotografů.

Srovnáním s prací Nan Goldin jsme zjistili, že i přes to, že soubory *The Ballad of Sexual Dependency* a *The Kids Were Alright* mají stejný námět – zachycení umělcova blízkého okruhu přátel a jejich života, přístupy a výsledky obou Američanů se však liší. McGinley zobrazuje mládí vždy jako vítězství. Když porovnáme fotku McGinleyho přítele Dana Colena s monoklem a autoportrét Goldin ve stejném stavu (viz příloha, obrázek 8 a 13), můžeme tvrdit, že Colen i přes svá zranění jimi není ponížen, naopak jeho indiferentnost/povznesenost nad celou situací značí, že je cool. Jak jsme zmínili výše, působit cool je spojováno se sexuálním úspěchem. Jasná výhra. To že Goldin prohrála, vidíme a cítíme.

²⁴ SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. O fotografii. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9. str. 20

Mileniálové

Je jim také přezdíváno generace Petra Pana, protože se často stěhují zpátky domů nebo zůstávají déle, kvůli nepříznivé situaci na trhu s bydlením a mají i tendenci oddalovat přechod k typickému životu dospělých.²⁵

Existuje více názorů o tom proč – některé je označují za zhýčkané jejich rodiči, kteří nechtěli být tak vzdálení svým dětem, jako jejich rodiče byli jim (viz výše) a děti rozmazlili, což vedlo i k posedlosti vlastní image, slávou a narcisismu. Jiní tvrdí, že se snaží neuspěchat věci, aby se vyhnuli nespokojeností s výběrem kariéry a rozvodům. Faktem je, že mzdy (především těm, kteří mají jen středoškolské vzdělání) se už po čtyři dekády snižují. V roce 1970 si středoškolsky vzdělaný muž vydělal 64 % toho, co univerzitně vzdělaný muž. V roce 2008 už to bylo pouhých 42 %.²⁶

Jiná je i jejich představa o rodině. I přes jinak liberální hodnoty se navrácí názor, že muž by měl přinášet domů více peněz, i když míň lidí plánuje mít děti a individualismus je stále na vzestupu.

Technologie a internet jsou pro současnou generaci mladých přirozenou součástí života, vyrostli s nimi a jsou aktivními uživateli škály sociálních sítí.²⁷²⁸

²⁵ WATERS, Mary C. *Coming of Age in America : The Transition to Adulthood in the Twenty-First Century* [online]. Berkeley : University of California Press, 2011 [cit. 2019-05-08]. ISBN 9780520270923. 9780520270930. 9780520950184. Str. 169, Dostupné z: <https://eds-b-ebsohost-com.ezproxy.is.cuni.cz/eds/detail/detail?vid=0&sid=6f339dba-ee37-4cc3-ae08-bc4707f91cb4%40sessionmgr102&bdata=JkF1dGhUeXBIPWlwLHNoaWlmbGFuZz1jcyZzaXRIPWVkcY1saXZlJnNjb3BIPXNpdGU%3d#db=nlebk&AN=432834>
26 Tamtéž str. 194

²⁷ COX, Josie. Do millennials opt for a 'fur baby' because they're broke – or scared of responsibility?. *The Guardian* [online]. Fri 19 Apr 2019 10.00 BST [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2019/apr/19/millennials-fur-babies-responsibility-pamper-pet>

²⁸ HERRON, Janna. Millennials still lean on parents for money but want financial independence, survey says. *USA Today* [online]. Fri 19 Apr 2019 10.00 BST [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://eu.usatoday.com/story/money/2019/04/18/millennial-money-why-young-adults-still-need-support-parents/3500346002/>

Petra Collins

Petra Collins je dvaceti čtyř letá fotografka, která poprvé získala více pozornosti v roce 2013, když Instagram smazal její profil, potom, co zveřejnila fotku sebe v kalhotkách, ze kterých vyčnívalo její přirozené ochlupení.²⁹ Body positivity a body shaming jsou jedním ze základních témat její tvorby, ale ještě více důrazu je dáváno na způsob zobrazení žen jako takových. Petra se ve svých fotkách snaží zachytit ženy takové jaké jsou a ne takové, jaké je módní a zábavní průmysl prezentuje.

Jinak řečeno, práce autorky je female gaze – umění které interpretuje svět tak, jak ho zobrazují a vidí ženy. Tento termín je protipólem male gaze, pojmu, který definovala Laura Mulvey v souvislosti se zobrazením žen v kinematografii jako objektů, na které je díváno a muže jako aktivní vykonavatele pohledu.³⁰

V období začínající čtvrté vlny feminismu její práce padla na úrodnou půdu a rychle si získala na popularitě i uznání umělecké komunity.

Feminismus se nyní odklání od představy emancipované ženy, jako té, „která si neholí nohy, jak tomu bylo v sedmdesátých letech. V knize *Hot Feminist* (2015) novinářka Polly Vernon kritizovala feministky druhé vlny, které věřily, že: „žena, která se zabývá tím, jestli je hezká, je ženou, která se podbízela mužům.“ Naopak ona se popisuje jako feministka, „které velmi záleží na tom, jak vypadá a velmi jí záleží na právech žen...“³¹ Stejně tak se odklání od představy ženy, která neprojevuje emoce jako výraz síly. Naopak přichází respekt pro emocionálnost žen,

²⁹ COLLINS, Petra. Why Instagram Censored My Body. *The Huffington Post: Huff Post* [online]. 10/17/2013 07:01 pm ET Updated Dec 06, 2017 [cit. 2019-05-08]. Dostupné z: https://www.huffpost.com/entry/why-instagram-censored-my-body_b_4118416?guccounter=1&guce_referrer=aHR0cDovL3d3dy5wZXRYWVNvbGxpb nMuY29tL2NlbnNvcnNoaXA tYW5kLXRoZS1mZW1hbGUtYm9keS8&guce_referrer_sig=AQAAAFb67XmkL6WsFtV_R-VYLAJG3ci3GL7U1ShYfx8ejhFPILs3lzv1igcOFPYODc-cD6Rfs0JXSkJfBnqX5oKBjz1BPG9b0u00wZXOvbxurR6qTSl3imVLLn5_8coQYUjQudyi8sypSapz8PJfxfB6MFQFLJfT0SK5L3HjrdWPF5

³⁰ HOWELLS, Richard a Joaquim NEGREIROS. *Visual culture*. 2nd ed. Cambridge: Polity, 2012. ISBN 978-0-7456-5070-8. Str. 100-101

³¹ ABRAMS, Jessica. Everything you wanted to know about fourth wave feminism—but were afraid to ask. *Prospect Magazine* [online]. 2017 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.prospectmagazine.co.uk/magazine/everything-wanted-know-fourth-wave-feminism>

přesto, a i právě proto, že emoce žen bývaly (a stále jsou) vnímány jako projevy iracionálnosti a přecitlivělosti a to, i když jsou opodstatněné.³² Důraz na respektování ženských emocí je jedním z ústředních témat opakovaných v práci Collins.

The Teenage Gaze

Collins zobrazuje dospívání dívek jako čas plný trápení, slz a emoční nestability, to vše však krásných pastelových a neonových barvách. O této kombinaci by nás mohla napadnout spousta otázek. Jsou to prostě barvy, které se mladým dívkám (Collins je jednou z nich) líbí nejvíc? Je paleta převzatá od McGinleyho a tím pádem určitá „univerzální barevnost mládí“? Značí dospívání spíše takové, jaké by ho dívky chtěly mít? Odkazuje na touhu mít krásný život, být sama krásná a žít ve své fantazii, ve vysněném světě? Plní funkci, toho, jak ukojit naši potřebu nalézt ve fotografii potěšení, i když zobrazuje smutek? Podle Sontagové je nalezení tohoto potěšení stvrzuje naši palčivou touhu po kráse, po proniknutí k cíli pod povrchem, po vykoupení a oslavě samotného světa, což jsou všechno elementy erotického citu.³³

Ať už je odpověď jakákoliv, je jisté, že tendence idealizovat svět, hlavně vinnou nezkušenosti, je typicky teenagerovská. Každý mladý si myslí, že bude v životě hvězdou, dokud nevystřízliví realitou dospělosti. Jako poslední fáze dětství je adolescence výjimečná právě tímto optimismem a také začínající sexualitou. Tu vidíme zobrazovanou především na vztahu dívek a jejich těl, jak jsme na začátku popisovali. Collins je advokátkou body positivity, pohledu oproštěného od představ mužského ideálu, ale na mnoha jejích fotografiích je vidět spíše male gaze, jak můžeme vidět na obrázku 15 (viz příloha).

Není to nic neobvyklého, tento fenomén popsal Berger: „V případě žánru evropského aktu zastupovaly obvykle postavu malíře a diváka-vlastníka muži. Osobami zobrazenými jako předměty se stávaly především ženy. Tento nerovný vztah zůstává v naší kultuře zakořeněn natolik hluboko, že stále formuje oblast vědomého chování mnoha žen. Samy se sebou

³² CHAMBERLAIN, Prudence. *The Feminist Fourth Wave* [online]. Royal Holloway, University of London, 2017 [cit. 2019-05-08]. ISBN 978-3-319-53682-8. Str. 87
Dostupné z: <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1007/978-3-319-53682-8>

³³ SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. O fotografii. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9. str. 28

zacházejí tak, jak s nimi zacházejí muži. Podobně jako muži i ony pozorují svou vlastní ženskou stránku.“³⁴

Je tedy nutné se ptát, zdali to, že dívčí těla tady zobrazuje ona – žena, je zárukou female gaze. V její sérii *The Teenage Gaze* vidíme ženská těla spíše tak, jak by je zobrazili muži – úhly pohledu, detaily etc. Můžeme uvažovat, že možná její způsob zobrazení svědčí o tom, jak nezkušená v mladickém věku jsme a svou sexualitu vlastně performujeme. „Adolescence – dospívání – je časem, kdy je identita fluidní a často si protirečí.“³⁵ Napodobujeme to, co vidíme okolo sebe a vlastně ani nic jiného dělat nemůžeme, protože takto je to přirozené. Proto se název teenage gaze zdá jako vhodnější popis jejího stylu než female gaze.

24hr Psycho

Série *24hr Psycho* se ani nesnaží předstírat, že nejde o idealizování utrpení, jsou to záměrné beauty shoty, ničí emoce mu nesvrašťují obličej do ošklivosti. Nikdo, kdo prožil skutečný smutek či těžký život, by svoje utrpení takhle nezobrazoval. Jde o výsadu dobře zajištěných západních dívek, které mají privilegium ukazovat svůj smutek jako něco krásného, zbytek světa si to nemůže dovolit. Zároveň je to ale právě tímto výstižné, vypovídá to o naší společnosti, svědčí to o privilegiu stejně, či možná i více, než o nevinosti a nezkušenosti daného věku.

³⁴ BERGER, John, Sven BLOMBERG, Chris FOX, Michael DIBB a Richard HOLLIS. *Způsoby vidění*. V Praze: Labyrint, 2016. Labyrint fresh eye. ISBN 978-80-87260-78-4. str. 54

³⁵ RISHOI, Christy. *From Girl to Woman : American Women's Coming-of-age Narratives* [online]. Albany : State University of New York Press, 2003 [cit. 2019-05-08]. SUNY Series in Postmodern Culture. ISBN 9780791457214. 9781417524136. 9780791486887. str. 13, Dostupné z: <https://eds-b-ebsohost-com.ezproxy.is.cuni.cz/eds/detail/detail?nobk=y&vid=1&sid=0d162d4d-d963-4b24-85cb-30fd4feacd70@pdc-v-sessmgr05&bdata=JkF1dGhUeXBIPWlwLHN0aWlmbGFuZz1jcyZzaXRIPWVkcys1saXZlJnNjb3BIPXNpdGU=#AN=112748&db=nlebk>

Vliv sociálních médií (Instagram)

Collins, jako mnoho slavných fotografů jejího věku, vzešla ve známost díky Instagramu.

Je považována za významnou současnou feministku, protože skrze svou platformu může ovlivnit lidi, kteří ji sledují a těch je v současné době (19. duben 2019) 836 000.

Její vliv je skutečně nezanedbatelný. Doba její rostoucí popularity je shodná s dobou posledních pěti let, kdy jsme viděli zvýšený zájem o feminismus ze strany mladých dívek. Důkazem je i reakce obchodníků s oblečením pro mladé (H&M DIVIDED, ASOS, Monki, Forever 21 atd.), kteří na trh okolo roku 2017 začali hrnout trička s feministickými slogany³⁶ jako *The future is female*, *Girls support girls* nebo jen nápisem *Feminist*.

Musíme si ale uvědomit, že fotografie Collins, i kdyby skutečně feministické, sice mohou šířit povědomí o feministickém hnutí, ale žádnou informaci o něm nepředávají. Jak říká Sontagová: „Znalost získaná skrze fotografie bude vždy jistým druhem přecitlivělosti, ať už cynické nebo humánní. Bude to vědění za výprodejní cenu – zdánlivá znalost, zdánlivá moudrost...“³⁷Mnoho z jejich followers se sice označovalo za feministy, ale jejich znalost feministické problematiky byla heslovitá.

Je pak tedy diskutabilní, jak aktivní budou tito lidé při prosazování feministických idejí, jak moc jim záleží na změnách ve společnosti a budou je vyžadovat po svých orgánech moci. Vlastně je těžké předpokládat, jak blízko ke všem feministickým hodnotám tito lidé mají, pokud uvažujeme možnost, že hloubka jejich znalostí o tomto tématu je minimální. „Společenské změny jsou nahrazovány změnami v obrazech. Svoboda konzumu rozmanitých obrazů a zboží je ztotožňována se skutečnou svobodou.“ vysvětluje Sontagová.³⁸

Vidíme tedy, že Instagram má velký potenciál šířit povědomí o určitých problémech pomocí fotografie. Je však důležitý kontext, například textový popis, který by podával více informací, pokud chceme lidi skutečně vzdělat.

³⁶ ROSS, Jenna. Minnesota designers fueling feminist T-shirt craze. *Star Tribune* [online]. 2017 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <http://www.startribune.com/minnesota-designers-fueling-feminist-t-shirt-craze/421884473/>

³⁷ SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. O fotografii. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9. str 28

³⁸ Tamtéž str. 159

Je jasné, že Collins následuje spíše styl tvorby Ryana McGinleyho (barevná škála, mládí jako takové je vítězstvím – proto by nás mělo zajímat, proto bychom měli soucítit se smutkem mladých dívek, i když je v měřítku celého světa zanedbatelné) i přes to, že často zobrazuje utrpení – téma stejné jako Nan Goldin. Mluvili jsme o současných trendech feminismu, female gaze, řazení práce Petry Collins v rámci těchto dvou konceptů, vlivu sociálních médií na toto řazení a snažili jsme se zodpovědět otázku, jaký vliv má na její dílo mladický věk.

Závěr

Ve fotografii zobrazující mladé lidi je vidět vývoj. Tento vývoj do určité míry odráží sociální realitu daného období. Na druhé straně něco mají fotky společného, něco, co nesouvisí s okolím a jeho situací, ale váže se k mladým lidem jako takovým. Období dospívání teenagerů a adolescentů je plné vnitřních rozporů, vnitřní frustrace a snahy vymezit se vůči autoritě, rodičům a jejich pojmání světa.

Když se podíváme na ekonomicky skvělá padesátá léta, tak i zde najdeme prázdnotu a rebelii, tak jak ji zobrazuje Davidson ve svém díle o teenagerovských ganzích New Yorku. Pohledy do prázdna, před sebe, čekající nejistě na budoucnost zobrazují neidylickou část prožívání tohoto mladého věku. Pocit prázdnoty je hojně vyjádřen použitím negativního prostoru. Naproti tomu je jasně vidět snaha o hledání své nové identity vyjádřené potřebou rebelovat, následovat nové idoly, vyjádřit svůj vzdor formou stylizovaného oblečení a účesů.

Rovněž osmdesátá léta byla obdobím prosperity. Nové médium MTV ovlivnilo kulturu a rozšíření fotoaparátů s autofokusem ovlivnilo vývoj fotografie. Můžeme pozorovat inovativní přístup Goldin, která založila celé nové odvětví fotografie – subjektivní dokument. Její dílo přináší do té doby nevídanou intimitu. Naskytuje se nám poprvé možnost vidět život mladých jejich očima, včetně následků negativních jevů, jako jsou drogy a domácí násilí.

Devadesátá léta jsou ovlivněna zejména nárůstem individualismu a zrodem alternativních scén. V práci Ryana McGinleyho vidíme mladé, kteří se rozhodli jít vlastní cestou za štěstím. Užívají

si život mezi svými přáteli, s nimiž tvoří svou komunitu/scénu a jejich mládí jim propůjčuje optimismus. Později McGinley přechází k více předem promyšlenému způsobu zobrazení.

To je typické i pro Petru Collins. Její fotografie jsou předem naaranžované a zabývají se feministickou tematikou, která je ideově shodná s právě probíhající čtvrtou vlnou feminismu. Autorka využívá platformu sociální sítě Instagram pro šíření svého díla, a to s sebou přináší výhody i nevýhody, jak jsme si ukázali.

Lze konstatovat, že duše mladých lidí a jejich prožívání jsou jakousi konstantou, červenou linkou, která se vine jejich zobrazováním v americké fotografii druhé poloviny dvacátého století, tak jak bylo v této práci nastíněno a zůstává neovlivněna ekonomickým cyklem.

Summary

There is visible progress in photography portraying young people. This progress reflects the social reality of the time to a certain extent. On the other hand, there is always something common, something that does not correlate to the surroundings but rather to youth as they are. The time of coming of age is full of internal frustration, rebellion against authority and the worldview of their parents.

For example we can still see certain emptiness and rebellion in Davidson's work about teenage gangs despite the positive effects of the economic boom of the fifties. Those feelings are often translated through the use of negative space and the nonconverging gaze of his subjects. The eighties brought us revolutionary intimacy and truth about the negative effects of living a wild life in Nan Goldin's diaristic documentary style of photography. A decade later individualism is on the rise and young people are becoming a phenomenon by itself. This obsession continues today in the age of social media which are now the main place where ideas are shared and movements created.

After all, a young spirit is something that has similar characteristics through generations, the only thing that changes is how the rest of society views it.

Použitá literatura

Brooklyn Gang. Magnum Photos [online]. [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.magnumphotos.com/newsroom/environment/bruce-davidson-brooklyn-gang/>

DUKLOVÁ, Lenka. American Society of the 1950s: Rebellion with a Cause. 2006, Brno. Magisterská diplomová práce. Masarykova universita. Vedoucí práce PhDr. Tomáš Pospíšil, Dr.

PALMER, Robert. The 50s: A Decade of Music That Changed the World. Rolling Stone [online]. [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.rollingstone.com/music/music-features/the-50s-a-decade-of-music-that-changed-the-world-229924/>

GARETT, Craig. COERCED CONFESSIONS: Snapshot photography's subjective objectivity. Flash Art. 2003, (no. 233). ISSN 0394-1493.

JOHNSON, Ken. Bleak Reality in Nan Goldin's 'The Ballad of Sexual Dependency'. New York Times [online]. July 14, 2016 [cit. 2019-05-08]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2016/07/15/arts/design/bleak-reality-in-nan-goldins-the-ballad-of-sexual-dependency.html>

GRAVEY, Anna. My So-Called Generation: The Cultural Legacy of 90s Grunge Kids. Social Media week [online]. June 3rd, 2015 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.vanityfair.com/style/2017/08/why-generation-x-might-be-our-last-best-hope>

GYGAX, Raphael. FOREVER YOUNG! ON RYAN MCGINLEY'S WORK. Ryan McGinley (official website) [online]. 2009 [cit. 2019-04-12]. Dostupné z: <http://ryanmcginley.com/raphael-gygax-2010>

LIVINGSTON, Jane. The New York School: photographs, 1936-1963. New York: Stewart, Tabori & Chang, 1992. ISBN 1-55670-239-6.

VISUAL ARTS VOCABULARY. Lane Tech High School with Mrs. Simanis-Laimins [online]. [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://krsimanis.edublogs.org/files/2015/09/visartvocab-1vnu8bw.pdf>

JOLLY, Nathan. The AIDS hysteria of the 1980s. SBS [online]. 15 MAR 2017 - 11:03AM [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.sbs.com.au/guide/article/2017/03/10/aids-hysteria-1980s>

SAMAHA, Albert. Cheaper, More Addictive, and Highly Profitable: How Crack Took Over NYC in the '80s. Village Voice [online]. AUGUST 12, 2014 [cit. 2019-04-19].

Dostupné z:

<https://www.sbs.chttps://www.villagevoice.com/2014/08/12/cheaper-more-addictive-and-highly-profitable-how-crack-took-over-nyc-in-the-80s/om.au/guide/article/2017/03/10/aids-hysteria-1980s>

COHEN, Rich. Why Generation X Might Be Our Last, Best Hope. Vanity Fair [online]. SEPTEMBER 2017 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.vanityfair.com/style/2017/08/why-generation-x-might-be-our-last-best-hope>

KIDANU, Hasabie. Nan Goldin's Ode to Youth, Both Lived and Lost. Artsy [online]. May 29th, 2014 2:57 AM [cit. 2019-04-12]. Dostupné z: <https://www.artsy.net/article/hasabie-kidanu-nan-goldins-ode-to-youth-both-lived>

BARTHES, Roland. Světlá komora: poznámka k fotografii. Vyd. 2., upr., (Ve Fra 1.). Přeložil Miroslav PETŘÍČEK. Praha: Fra, 2005. ISBN 80-86603-28-8. 107

WILLIAMS, Zoe. What the 90s meant: in with hedonism, out with believing in something. The Guardian [online]. 8 Sep 2015 16.19 BST [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.vanityfair.com/style/2017/08/why-generation-x-might-be-our-last-best-hope>

SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. O fotografii. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9. Str. 20

WATERS, Mary C. Coming of Age in America : The Transition to Adulthood in the Twenty-First Century [online]. Berkeley : University of California Press, 2011 [cit. 2019-05-08]. ISBN 9780520270923. 9780520270930. 9780520950184. Str. 169, Dostupné z: <https://eds-b-ebshost-com.ezproxy.is.cuni.cz/eds/detail/detail?vid=0&sid=6f339dba-ee37-4cc3-ae08-bc4707f91cb4%40sessionmgr102&bdata=JkF1dGhUeXBIPWlwLHN0aWlmbGFuZz1jcyZzaXRIPWVkc31saXZlbnNjb3BIPXNpdGU%3d#db=nlebk&AN=432834>

COX, Josie. Do millennials opt for a 'fur baby' because they're broke – or scared of responsibility?. The Guardian[online]. Fri 19 Apr 2019 10.00 BST [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2019/apr/19/millennials-fur-babies-responsibility-pamper-pet>

HERRON, Janna. Millennials still lean on parents for money but want financial independence, survey says. USA Today [online]. Fri 19 Apr 2019 10.00 BST [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://eu.usatoday.com/story/money/2019/04/18/millennialmoney-why-young-adults-still-need-support-parents/3500346002/>

ABRAMS, Jessica. Everything you wanted to know about fourth wave feminism—but were afraid to ask. Prospect Magazine [online]. 2017 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <https://www.prospectmagazine.co.uk/magazine/everything-wanted-know-fourth-wave-feminism>

SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. O fotografii. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9. Str. 28

BERGER, John, Sven BLOMBERG, Chris FOX, Michael DIBB a Richard HOLLIS. Způsoby vidění. V Praze: Labyrint, 2016. Labyrint fresh eye. ISBN 978-80-87260-78-4. Str. 54

RISHOI, Christy. From Girl to Woman : American Women's Coming-of-age Narratives [online]. Albany : State University of New York Press, 2003 [cit. 2019-05-08]. SUNY Series in Postmodern Culture. ISBN 9780791457214. 9781417524136. 9780791486887. str. 13, Dostupné z: <https://eds-b-ebSCOhost-com.ezproxy.is.cuni.cz/eds/detail/detail?nobk=y&vid=1&sid=0d162d4d-d963-4b24-85cb-30fd4feacd70@pdc-v-sessmgr05&bdata=JkF1dGhUeXBIPWlwLHN0aWlmbGFuZz1jcyZzaXRIPWVkcY1saXZlJnNjb3BIPXNpdGU=#AN=112748&db=nlebk>

ROSS, Jenna. Minnesota designers fueling feminist T-shirt craze. Star Tribune [online]. 2017 [cit. 2019-04-19]. Dostupné z: <http://www.startribune.com/minnesota-designers-fueling-feminist-t-shirt-craze/421884473/>

CHAMBERLAIN, Prudence. The Feminist Fourth Wave [online]. Royal Holloway, University of London, 2017 [cit. 2019-05-08]. ISBN 978-3-319-53682-8. Str. 87 Dostupné z: <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1007/978-3-319-53682-8>

HOWELLS, Richard a Joaquim NEGREIROS. Visual culture. 2nd ed. Cambridge: Polity, 2012. ISBN 978-0-7456-5070-8. Str. 100-101

Teze bakalářské práce

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze BAKALÁŘSKÉ diplomové práce	
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:	
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Zámečnicková Aneta	Razítko podatelny:
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2016/2017	
E-mail diplomantky/diplomanta: anetazamecnikova@gmail.com	
Studijní obor/forma studia: Žurnalistika/prezenční	
Předpokládaný název práce v češtině: Taneční: mládí v pohybu	
Předpokládaný název práce v angličtině: High school dances: youth in movement	
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: <i>ZS 2012/2013</i>): (diplomovou práci je možné odevzdat <u>nejdříve po dvou semestrech</u> od schválení tezí) LS 2018/2019	
Základní charakteristika tématu a předpokládaný cíl práce (max. 1000 znaků): V teoretické části mé bakalářské práce se budu věnovat zobrazení mladického věku v české i světové fotografii. Dále se budu zabývat tanečními kurzy pro mladistvé, které jsou významnou tradicí, která je pro Česko typická. Ve praktické části se budu pomoci barevných fotografií snažit zkoumat ostýchavost a nezkušenost mladých dívek a chlapců, kteří spolu, v případě tanečních, musí, pro některé v poprvé v životě, komunikovat ve formálním prostředí. Důležitým motivem bude i dotek.	
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu): I. Úvod – vymezení tématu a přednesení hypotéz II. Hlavní část A. Analýza zobrazení mladického věku ve fotografii B. Analýza role tanečních jako společenského fenoménu C. Soubor autorských barevných fotografií III. Závěr – Porovnání výchozích hypotéz a zjištěných skutečností.	
Vymezení zpracovávaného materiálu (např. konkrétní titul periodika a období jeho analýzy): Fotografové: Karel Cudlín, Ryan McGinley, Petra Collins, Bruce Davidson, Gosha Rubchinski, Tom Wood	
Postup (technika) při zpracování materiálu: Analýza práce uvedených fotografů a prostudování příslušných textů, týkajících se uvedené problematiky. Důležité bude určit, jak se zobrazení mládeže vyvíjelo, stejně tak i osobní pohled zkoumaných autorů a dobové přijetí jejich díla. Využiji k tomu odborné literatury a fotografických knih.	
Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a způsobu jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků): Renata Kocourková, DiS. BAKALÁŘSKÁ PRÁCE KULT MLÁDÍ A JEHO PODOBY V POSLEDNÍCH 50 LETECH Vedoucí práce: prof. PhDr. Miloš Havelka, CSc. PRAHA, 2010 - Bakalářská práce Kult mládí je přehledovou studií zabývající se zabývající se dnes poměrně frekventovaným termínem kult mládí. Cílem práce je odpovědět na otázku, zda je termín kult mládí z	

hlediska mezigeneračních vztahů ve společnosti významný, jaký má obsah a jaký vliv na společnost. Je koncipována do dvou hlavních celků. První část se zabývá příčinami vzniku a dopady kultu mládeže z hlediska mezigeneračních vztahů. Druhou část tvoří průzkum zaměřený na zjištění přístupu dospívající mládeže k předsudkům vůči starým lidem v rámci mezigeneračního soužití.

Bc. Jan Hrozek, Bakalářská práce, Kulturní reprezentace mládeže a generačního konfliktu Vedoucí práce doc. PhDr. Ing. Radim Marada, Ph.D. 2006 - Tato práce se zaměřuje na mediální reprezentace mládeže a generačního konfliktu. Vzhledem k probíhající transformaci dochází k radikální změně pozice mládeže ve společnosti, a proto je mládež a generacím věnována velká pozornost. Média ale mládež a generační konflikt nejen reflektují, ale i vytváří. V této práci sleduji, jak je mládež zobrazována, zda se média věnují formování nových generací a v kterých oblastech je reflektován mezigenerační konflikt. V textu ukazuji, že mládež a mladé generace jsou v různých oblastech často reprezentovány podobným způsobem. Mediální reprezentace je možné rozdělit do dvou skupin. Pozitivní obraz mládeže se týká především mládeže jakožto symbolu společnosti a naděje do budoucnosti, což souvisí s čistotou mládeže, která je zvýhodňuje oproti zkaženému světu rodičů, namočeného v komunismu.

Radek Antl, Bakalářská práce Fenomén mládeže, krásy a zdraví v televizní reklamě, Vedoucí práce Vedoucí: Pavel Zahrádka, 2009 - Tématem práce jsou reklamní sdělení pracující s krásou, mládeží a zdravím ve smyslu fyzických vlastností člověka. Součástí práce je úvod do problematiky významu fyzické atraktivity (definované krásou těla, mládeží a zdravím) pro člověka a úvod do reklamy coby specifické formy komunikace sloužící obchodním účelům. Na základě odborné literatury, zabývající se jak reklamou a reklamními mechanismy, tak samotným fenoménem kultu krásy, mládeže a zdraví, pak práce rozebírá sdělení tohoto typu s důrazem na strategii reklamních tvůrců, tj. na důvody a způsoby využívání fenoménů mládeže, krásy a zdraví v marketingové komunikaci, speciálně pak v televizních reklamních celcích.

Eva Navrátilová Tělo, prostor a tanec Bakalářská práce Vedoucí práce: Mgr. Jana Horáková, Ph.D. Masarykova univerzita Filozofická fakulta Katedra hudební vědy Sdružená uměnovědná studia 2007 - Práce si neklade za cíl představit čtenářům veškeré taneční umění a jeho historii, ale podává osobní náhled na tanec skrze vymezenou výseč, již pro mne tvoří na jedné straně tělo tanečnicka a na straně druhé prostor, ve kterém se tanec odehrává. Na základě těchto dvou bodů vybírám pouze klíčové momenty z taneční historie a příklady odlišných přístupů, které vycházejí z pokusů přistoupit ke vztahu těla a prostoru nějak netradičně. Má práce je tedy takový malý exkurz do tanečního umění, v němž se pokusím formou přehledové eseje představit zásadní změny, které vztah těla a prostoru v tanečním vývoji vyvolal.

Bc. Darina Hlavicová diplomová práce Profilové fotografie – pokřivené zrcadlo Vedoucí: Mgr. Lukas Blinka 2012 - Práce Profilové fotografie – pokřivené zrcadlo se zabývá aktuálním tématem fotografií na sociálních sítích. Zaměřuje se na vizuální komunikaci adolescentních uživatelů v prostředí kybersvěta. Práce zkoumá profilové fotografie uživatelů dvou sociálních sítí v České republice – Facebook.com a Libimseti.cz. Analyzuje fotografie pomocí komparativní obsahové analýzy, která se zaměřuje na sebeprezentaci uživatelů. Kromě zjišťování jednotlivých aspektů si klade za cíl porovnat rozdíly mezi profilovými fotografiemi na těchto dvou sociálních sítích a komentovat je ve vztahu k diskrepanci.

Způsoby vidění, John Berger: Labyrint (2016), 152 stran, 978-80-87260-78-4 - Jedna z nejinspirativnějších a nejvlivnějších knih o umění a vizualitě, která je právem považována za zakladatelskou klasiku oboru vizuálních studií. Poprvé vyšla v roce 1972, ale dodnes neztratila nic ze své britké pronikavosti, s níž bezprostředně a srozumitelně zpřístupňuje základní vědění o obrazech a dívání, do té doby zastřené sofistikovanými mystifikacemi profesionálních teoretiků a kritiků. Sedm esejů (z nichž tři jsou čistě obrazové) se zabývá takovými tématy, jako jsou moderní reprodukce starých mistrů, zobrazování ženské nahoty, vztahu vidění a moci anebo reklamou.

O fotografii, Susan Sontag; orig. On Photography (1977); Paseka, 2002, překl. Pavel Vančát, 184 stran, 80-7185-471-9 - Dnes již klasická studie významné americké autorky rozebírá v sedmi kapitolách fenomén fotografie a jeho roli v moderní společnosti počínaje vynálezem daguerrotypie až k

dominantní úloze fotografického obrazu ve světě ovládaném masovými sdělovacími prostředky. Autorce se na relativně malé ploše podařilo čtenářsky přístupnou, esejistickou formou postihnout široké spektrum sociologických, historických i estetických aspektů fotografie a její kniha je dnes považována za jeden ze základních a nejoriginálnějších textů věnovaných danému tématu.

The ongoing moment, Geof Dyer: Vintage; Reprint edition (2007), 304 stran

978-1400031689 - Great photographs change the way we see the world; The Ongoing Moment changes the way we look at both. Focusing on the ways in which canonical figures like Alfred Stieglitz, Paul, Dorothea Lange, Diane Arbus, and William Eggleston have photographed the same things—barber shops, benches, hands, roads, signs—award-winning writer Geoff Dyer seeks to identify their signature styles. In doing so, he constructs a narrative in which these photographers—many of whom never met—constantly encounter one another.

The Ballad Of Sexual Dependency, Nan Goldin: Aperture Reprint edition (2014), 147 stran, 978-1597112109 - A photobook classic, and perhaps the work for which New York photographer Nan Goldin remains best known, The Ballad of Sexual Dependency is a visual diary chronicling the struggle for intimacy and understanding between friends and lovers collectively described by Goldin as her “tribe.” Her work describes a late 1970s/early 1980s New York now long gone, and a world that is visceral and seething with life.

Brooklyn Gang: Summer 1959, Bruce Davidson: Twin Palms Pub (1998), 96 stran, 78-0944092507

- In 1959 Davidson read about the teenage gangs of New York City. Connecting with a social worker to make initial contact with a gang called the Jokers, Davidson became a daily observer and photographer of this alienated youth culture. The Fifties are often considered passive and pale by our standards of urban reality, but Davidson's photographs prove otherwise

Datum / Podpis studenta/ky

29. dubna 2018.....

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

.....
Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKU DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE SCHVALUJE NA IKSŽ VEDOUcí PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.